

מאחרין לבוא לבית הכנסת, משום שצריכין לטרוח בסעודת היום⁴⁹ 50, וממהרין לצאת משום שמחת יום טוב.

ביום הכפורים — ממהרין לבוא, ומאחרין לצאת.

ובשבת — ממהרין לבוא, לפי שאין טרודין בצרכי סעודה, שהרי הכינו כבר הכל מבעוד יום, ואם כן, יכולין למהר ביאתן לבית הכנסת, כדי לקרות קריאת שמע כותיקין. וממהרין לצאת — משום עונג שבת.

לימא רבי עקיבא היא, דאית ליה גברא יתירא בקריאת יום הכפורים, שקורין בו שבעה, ואילו בשבת — קורין ששה, ולהכי מאחרין לצאת יותר מבשבת?

ודחינן: לא. אפילו תימא רבי ישמעאל היא. והאי דמאחרין יותר לצאת ביום הכפורים, היינו משום דנפיש סידורא דיומא [סדר תפילת היום].

והוינן בה: הני שלשה, חמשה, ושבעה⁵¹ קרוין, כנגד מי הם?

פליגי בה רבי יצחק בר נחמני וחד אמורא דעמיה. ומנו [מיהו אותו אמורא דפליג עליה]? רבי שמעון בן פזי.

ואיכא דאמרי לה הכי: פליגי בה רבי שמעון בן פזי וחד דעמיה, ומנו — רבי יצחק בר נחמני.

ואיכא דאמרי לה: רבי שמואל בר נחמני הוא דפליג עליה.

חד אמר: כנגד ברכת כהנים. דבפסוק ראשון של ברכת כהנים יש שלש תיבות, בפסוק שני — חמש תיבות, ובפסוק השלישי — שבע תיבות.

וחד אמר: שלשה קרוין — כנגד שלשה שומרי הסף [דאיתא במלכים ב' כ"ה י"ח]. חמשה קרוין — כנגד חמשה מתוך שבעת רואי פני המלך — שהיו חשובים, כדאיתא התם [שם פסוק י"ט]. ושבעה — כנגד שבעה רואי פני המלך, כדכתיב: "שבעת שרי פרס ומדי רואי פני המלך"⁵².

עוסקות בצרכי סעודה, וגם צריכות הנשים סיוע מאנשיהן, להכי מאחרין לבוא.

51. הקשו תוס', אמאי לא בעי הגמ', ד' קרוין דר"ח וחולו של מועד — כנגד מי הם? ותרצו, דקים לה לגמ' טעמא, דמוסף חשיב לטפויי חד גברא.

52. כך פירש רש"י. והקשו תוס', וכי תקנו חכמים כנגד עניינו של אותו רשע? לכך פירש ר"ת, דהיינו אותן ז' רואי פני המלך דספר ירמיהו [נ"ב כ"ה]. אבל הריטב"א הביא ירושלמי, דאיתא התם: יבוא ג' ה' וז', ויבטל ג'

49. ואע"ג דאיתא במס' ברכות [י"ד ע"א], דאסור לאדם לעשות חפציו קודם שיתפלל, היינו דווקא בצרכי עצמו, אבל סעודת יו"ט — חפצי שמים היא, ושרי. כדאיתא בפמ"ג גבי שבת [הל' תפילה, סי' פ"ט סקט"ו, ובהל' שבת, סי' ר"ג סק"א], דצרכי שבת — צרכי מצוה נינהו, ומותר לטרוח בהם קודם התפילה.

50. כתב היעב"ץ, דאע"פ שאין הכנת הסעודה ממלאכת אנשים [שהאשה אופה ומבשלת, כדאיתא בכתובות נ"ט ע"ב], ואם כן, הרי האנשים אינם טורחין בסעודה, מ"מ, כיון דצריכין האנשים לשמור הבית בעוד נשותיהם